

ŽIVOTINJSKO DRUŠTVO

SKUPINA
LAVANČICE
ODGOVORNICE: YUONNE VIDUK
MIRJANA BREŽA

Medo jako voli stabla. Šetao je šumom i uzeo granu. Mislio je da je grana koju je našao čarobna. Probao je magični trik, ali mu nije uspio. Promatrale su ga sova i ptičica. Sova se čudila zašto medo misli da je štap čaroban. Medo se čudio zašto mu taj trik ne uspjeva. Na kraju je ipak shvatio da taj štap nije čaroban nego je samo obično drvo.

Ovčica je brala cvijeće. Palo joj je klupko vune i otkotrljalo se. Dok je gledala gdje joj je pala vuna, došle su pčelice i uzele joj med sa cvijeća. Pčelice su odnijele med u svoj pčelinjak

Ovčica nije znala gdje su ga odnijele. Otišla je kući svojoj mami, a mama se iznenadila da nema meda. Ovčici je trebao med jer joj je tata bio bolestan. Kako nisu imale meda, ovčice su stavile tatu u krevet i skuhale mu čaj. Drugi dan ovčica je opet išla tražiti med.

Hobotnica je pala u morsku travu. Probala se izvući, ali nije mogla. Ometalo ju je svijetlo. Ribice su pratile kita. Na dnu rastu morska trava, morski kaktus i morsko drvo. Veliko, crno drvo je palo sa broda i uplašilo je ribice, kita i hobotnicu. Jedino meduza sporo pliva. Nju ništa nije uplašilo.

Bio jedan mrav koji je bio jako snažan. Imao je tri prijatelja. Ta tri prijatelja su mu pomogla da napravi mravinjak. Onda su ih došle gnjaviti gliste. Namirisale su hranu iz frižidera i džem. Gliste su sve pojele, ali su i napravile strašan nered. Bile su tako gladne i glasne da su probudile kralja mrava.

Kralj mrav, to je onaj jaki mrav sa početka priče. Gliste su brzo pobjegle. Kralj i mravi su došli vidjeti kakva je kuhinja, ali u kuhinji više nije bilo puno za jesti. Onda su mravi otišli ubrati gljive koje su posadili. Skuhali su si gljive i više nisu bili gladni.

Divokoza je mislila da su joj roditelji na vrhu planine. Odlučila se popeti na planinu. Sa planine je počelo padati kamenje. Bio je to veliki odron. Sve se odlomilo. Divokoza je skočila u vodopad da bi se spasila. Voda je bila jako hladna. Voda ju je odnijela sve do špilje. Tamo je dugo plivala i naišla na jato šišmiša. Jako se uplašila i počela plakati. Njeni roditelji su je čuli i došli su joj pomoći.

Zeko je išao skijati na visoku planinu. Jako je mahao rukama i nogama pa se poskliznuo i pao u hladno i ledeno jezero. Brzo se izvukao iz jezera jer mu je bilo jako hladno i otišao svojoj kući.

Išao se zagrnuti toplom dekom. Više mu nije bilo hladno. Opet je izašao vani, a vani je bilo veliko, lijepo sunce i sve je bilo puno cvijeća koje je raslo iz snijega.

U jednom trenutku sa neba su počele letjeti stvari : čaroban štap, klupko vune, drvo, kamenje i cvijeće.

Sve su se životinje počele svađati jer je zec ubo sa svojim štapom medvjeda. Medvjed je onda počeo jako vikati, a životinje su se preplašile.

Svađu je prekinula vrana. Pitala je životinje zašto se svađaju, ali je životinje uopće nisu slušale, nego su radile po svome.

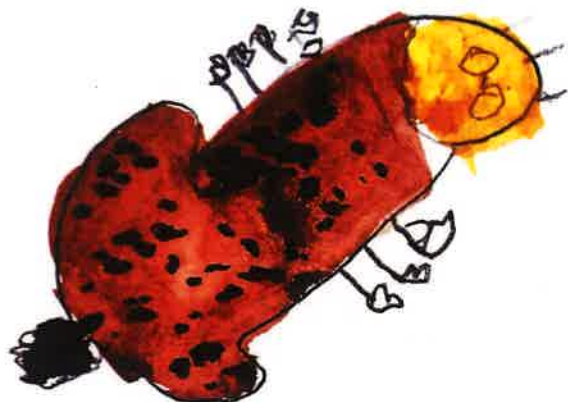

Divokoza je radila tjelovježbu, Medo je krao med pčelama, Mrav je stavljao sušiti čizme, Hobotnica je stavila staklenu kuglu na glavu, Zec je brao bobice, a Ovčica je škarama rezala cvijeće. Vrana je kreštala pa su sve životinje počele trčati prema vrhu planine i skrivati se vrani, a Medo je bježao od pčela.

Zecu su se prosule sve bobice, Ovčici je popadalo cvijeće, a Mravu su ispale čizme.

Ali ipak svi su zajedno došli na vrh planine i divili se pogledu na cijeli svijet.

Vrana je sretno odletjela.

